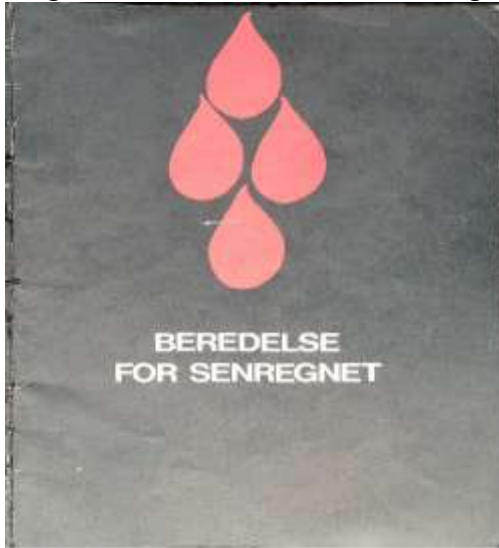

Beredelse for senregnet

Utgitt av Adventistsamfunnet i Norge

Kjære trossøsken!

Tiden vi lever i, er meget alvorlig, og store begivenheter vil prege dagene vi går i møte. Det er mulig vi ikke tenker så meget over det under livets daglige gjøremål, og kanskje er vi revet med i tilbedelsen av de materielle og tekniske fremskritt som har gitt nåtidsmennesket så store illusjoner om fremtiden.

Vi må imidlertid ikke la oss bedra av de perspektiver som tegnes på grunnlag av den menneskelige kunnskap og forstand, for vi lever stadig i en verden som er preget av synd, sorg og død. Vårt eneste håp er Kristi gjenkomst og det som er hans evige plan for oss. Med tanke på den store begivenheten kommer spørsmålet til den enkelte av oss: "Er jeg beredt til å møte Kristus? Hvordan står det til med meg personlig?"

I erkjennelse av tidens dype alvor bør vi stille oss selv det samme spørsmål som den rike unge mannen stilte: "Hva fattes meg ennå?" Denne unge mannen mente at han hadde levd et rent og hederlig liv i overensstemmelse med Guds bud, men da han sto ansikt til ansikt med Kristus, gikk det for alvor opp for ham at ikke alt var som det burde være.

Mon ikke det spørsmålet som denne unge mannen stilte, finner gjenklang i ditt og mitt hjerte når vi vender blikket mot Kristus og samtidig prøver å se inn i oss selv! Føler vi at vi mangler noe? Er vi nådd så langt som vi skulle? Hva er det som ennå mangler?

Slik som den første menighet måtte ha del i den Andens utgytelse vi kjenner som "tidligregnet", må den siste menighet ha del i "senregnet".

Det mest aktuelle spørsmålet en kristen kan stille seg selv, er dette: "Hvorledes kan jeg få del i denne åndelige velsignelsen?" Vi lengter etter en åndelig vekking i vår forkynnelse, i våre menigheter og institusjoner og ikke minst i våre egne hjerter.

Denne traktaten er en hilsen til alle syvendedags adventister i Norge. Den er utarbeidet av pastor B. F. Wagner på grunnlag av en serie bibelstudier som ble holdt over dette emne i en rekke av våre menigheter i USA. Som følge av den store interessen den vakte, ble materialet mangfoldiggjort på anbefaling av H. M. S. Richards, N. C. Wilson, R. Å. Anderson og andre av våre ledere.

Traktaten inneholder hovedsakelig utdrag fra E. G. Whites skrifter, noe som gjør at innholdet får ekstra tyngde og betydning. Hensikten med den er å gi en større forståelse av vårt behov for senregnet og lede den enkelte til å berede seg for denne stste andeltge velstgnelse.

Det er vårt håp at du under bønn til Gud vil lese og studer: disse dype tanker og mer enn noen gang leve nærmere Gud. Vt ønsker å forene oss med deg i bønn til Herren om at han må sende en v.ekking blant oss og gi oss alle del i de åndelige velsignelser fra den htmnelske verden mens det ennå er tid.

Deres i Kristus forbundne, J. Elisenberg, Th. Fønnebø, Alfred Lie, J. Madsen

FORKORTELSER

AL Apostlenes Liv og Virksomhed

BC Bible Commentary, bind 1-7

BM Budskaber til Menigheden

CH Counsels on Health

CM Colporteur Ministry

COR Christ our Righteousness

EV Evangelism

GW Gospel Workers

KH That I May Know Him

KL Kristi Lignelser

MHK Mot Historiens Klimaks

NT Fra Naturens Talerstol

OHC Our High Calling

PK Profeter og Konger

PP Patriarker og Profeter

RH Review Ånd Herald

SC Sufferings of Christ

SH Slektenes Håp

SL Sanctified Life

SLF I den store Læges Fodspor

SM Selected Messages, bind 1, 2

T Testimonies, bind 1-9

TM Testimonies to Ministers

Ud Uddannelse

VK Veien til Kristus

VM Veiledning for Menigheten, bind 1-3

KRISTI BUDSKAP TIL DEN SISTE MENIGHET

Laodikeamenighetens store behov

Den store strid mellom Kristus og Satan nærmer seg sitt høydepunkt. Satan mønstrer sine krefter for den siste akt i historiens store drama.

Åp, 12, 12 leser vi: " Ve jorden og havet! for djevelen er faret ned til eder i stor vrede, fordi ,han vet at han bare har en liten tid."

1 Pet. 5, 8: " Vær edrue, våk! Eders motstander djevelen går omkring som en brølende løve og søker hvem han kan oppsluke."

En lignende advarsel kommer fra Herrens tjenerinne til medlemmene av den siste menighet:

3 VM 216: "Vanskelige tider ligger foran oss. Enhver som kjenner sannheten, bør våkne opp og stille seg under Guds ledelse med legeme, sjel og ånd. Fienden er på spor etter oss. Vi må være lys våkne, vi må være på vakt mot ham. Vi må ta Guds fulle rustning på. Vi må følge de råd som blir gitt gjennom Profetiens Ånd. Vi må elske og lyde sannheten for denne tid. Dette vil redde oss fra ,å ta imot kraftige forførelser. Gud har talt til oss gjennom sitt ord. Han har talt til oss gjennom vitnesbyrdene til menigheten og gjennom de bøker som har gjort sitt til å klargjøre vår plikt og den stillingen vi bør innta. Vi bør gi akt på de advarsler som er gitt, linje på linje, bud på bud. Hvilken unnskyldning kan vi komme med dersom vi setter oss ut over dem?"

En alvorlig krise venter oss

I denne mørke time av jordens historie trenger vi i sannhet hver eneste lysstråle som skinner ut fra Guds trone. Vi vet at en stor krise venter verden. Men vi leser i 5. bind av Testimonies, side 711, at "en stor krise venter Guds folk".

SH 438: "Krisen kommer oss stadig nærmere. . . . Satan ser at hans tid er kort. Han har satt alle sine redskaper i virksomhet for at menneskene kan bli forført, bedradd, opptatt og revet med, inntil nådens dag ender og nådens dør lukkes for evig."

8 T 315: "En storm av ubendig raseri nærmer seg. Er vi beredt til å møte den?"

3 VM 225: "Fryktelige prøvelser og fristelser venter Guds folk."

3 VM 174: "Enhver preken som blir holdt, bør fremføres slik at folk kommer til å forstå de fryktelige straffedommer som snart kommer over verden. ... Måtte Gud hjelpe Sitt folk til å våkne opp og leve og arbeide som menn og kvinner på grensen til den evige verden!"

For over et halvt århundre siden (1909) skrev Herrens tjenerinne:

3 VM 234: "Hvis enhver Kristi stridsmann hadde gjort sin plikt, ...ville verden allerede ha hørt advarselsbudskapet. Men arbeidet ligger flere år baketter."

3 VM 58: "Dersom Guds folk hadde gjennomført hans forsett og brakt nådens budskap ut til verden, ville Jesus alt ha kommet til jorden, og de, hellige ville væte budt velkommen inn i Guds stad."

MHK 26: "La den første menighets tro og kraft igjen blusse opp, så vil forfølgelsens ånd også bli gjenopplivet og forfølgelsens flammer" bli tent på ny."

Når vi ser at Jesu komme er blitt utsatt i så mange år, burde vi da ikke ta tid til under alvorlig bønn å undersøke den virkelige årsak til denne lange utsettelsen, slik at vi kan berede oss for å fremskynde hans komme?

3 VM 242: "Dersom mennesker bare ville samarbeide med guddommelige redskaper, ville mange, mange bli vunnet for sannheten. Men desom bekjenner seg til å være Guds folk, har sovnet fra det arbeid som er gitt dem."

KB 330: "Den Hellige Ånd venter på redskaper som den kan arbeide gjennom. . . . Guds Ånd vil bli utgytt over menigheten så snart redskapene er beredt til å ta imot den."

BM 152, 153: "Jeg så at levningen av Guds folk ikke var beredt for det som vil komme over jorden. En sløvhets som lignet en dvale, syntes å hvile over sinnet hos de fleste som bekjenner seg til å tro at vi har det siste budskap. ... Et stort verk må utføres for de overblevne. ... Engelen sa: "Legioner av onde engler omgir dere. ... Dere lar sinnet altfor lett bli avledet fra beredelsesverket. . . . Engelen sa: "De som holder sabbaten, må dø fra selvet.""

Men vi er uten unnskyldning, for "begivenhetene i forbindelse med av slutningen av prøvetiden og beredelsen til trengselstiden er tydelig omtalt" (MHK 341).

. 1 T 466: "Nesten alle som bekjenner seg til å tro sannheten for vår tid, er uforberedt nar det gjelder forståelsen av beredelsesverket for denne tid.

. Kristus, det sanne vitne (Åp. 1, 5) har sendt et budskap til menigheten i Laodlkea. Hvis vi gir akt på dette budskap, skal vi bli beredt for senregnet.

Laodikea-budskapet

ÅP, 3, 14-21: "Og skriv til engelen for menigheten i Laodikea: Dette sier han som er amen, det troverdige og sanndrue vitne, opphavet til Guds skapning: Jeg vet om dine gjerninger, at du hverken er kald eller varm; gid du var kald eller" varm! Derfor, da du er lunken, og hverken kald eller varm, vil jeg utspy deg av min munn. Fordi du sier: Jeg er rik og har overflod og fattes intet, og du vet ikke at du er ussel og ynkelig og fattig og blind og naken, så råder jeg deg at du kjøper av meg gull, glødet i ild, for at du kan bli rik, og hvite klær, for at du kan kle deg i dem og din nakenhets skam ikke skal bli åpenbart, og øyensalve til å salve dine øyne med, for at du kan se! Alle dem jeg elsker, dem refser og tukter jeg; vær derfor nidkjær og omvend deg! Se, jeg står for døren og banker; om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde nattverd med ham, og han med meg. Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, liksom jeg og har seiret og satt meg med min Fader på hans trone."

Laodikea-budskapet er en "overraskende irttesettelse" (3 T 252), og likevel er det et budskap fullt av kjærlighet. Dersom vi gir akt på rådet fra det sanndrue vitne og åpner hjertedøren slik at Kristus ved sin representant, den Hellige Ånd, kan komme inn, skal vi motta guddommelig kraft til å seire over enhver skjødesynd og glede oss over den forrett det blir å sitte sammen med Kristus på hans trone.

SH 263: "Det er ved Ånden Kristus bor i oss. Og Guds Ånd, mottatt i hjertet, er begynnelsen til det evige liv." La oss under bønn til Gud studere følgende sitat fra inspirasjonens penn angående dette livsviktige emne som avgjør vår evige skjebne.

RH Aug. 28, 1894: "Det sanndrue vitnes råd fremstiller ikke dem som er lunkne som om de var i en håpløs tilstand. Det er ennå en sjanse til å rette på deres tilstand, og Laodikea-budskapet er fullt av oppmuntring."

6 T 77: "Advarselen til den siste menighet må også forkynnes for alle som paberoper seg å være kristne. Laodikea-budskapet må som et skarpt, tveegget sverd bli forkynt for alle kirkesamfunn. ... Gjør vi vårt aller beste for at de alle må bli advart?"

3 T 259: "Hvordan vil disse stille seg til det sanndrue vitnes budskap til laodlkeerne? Det må ikke forekomme noe bedrag her. Dette budskap må av Guds tjenere bringes ut til en lunken menighet. Det må vekke hans folk opp fra deres trygghet og farlige bedrag når det gjelder deres virkehge stilling overfor Gud. Hvis dette budskapet blir tatt imot, vil det vekke til handling og føre til ydmykelse og syndsbejennelse."

SLF 463: "Menneskenes store fare ligger i at de kan bedra seg selv."

1 VM 392: "Det eneste håp for dem i Laodikea er et klart syn på deres stilling overfor Gud, kunnskap om deres sanne tilstand. De er hverken kalde eller varme. De inntar et nøytralt standpunkt, og på samme tid smigrer de seg med at de ikke trenger til noe."

1 VM 79: "Hva skal jeg si for å vekke levningen av Guds folk? Jeg så at fryktelige scener venter oss. Satan og hans engler er i ferd med å angripe Guds folk med all sin kraft. Han vet at hvis de sover htt lenger, har han sikret seg dem, for deres ødeleggelse er viss."

Følgende sitater åpenbarer fiendens strategi.

Satans forførelser

MHK 358: "Satan vil om mulig hindre dem i å berede seg for den dag. Han vil legge hindringer i veien for dem, gjøre dem interessert i jordiske skatter og tyngde dem ned med livets bekymringer for at trengselens dag skal komme over dem som en tyv."

3 VM 241: "Satans krefter er i virksomhet for å lede menneskenes tanker bort fra evige virkeligheter. Fienden har lagt forholdene til rette slik som det passer hans hensikter. Verdslige sysler og tidens mote er det som opptar tankene hos menn og kvinner."

8 T 316: "Vi må vende oss bort fra tusener av emner som lokker på vår oppmerksomhet. Det er slike emner som stjeler vår tid og vekker spørsmål, men som ingen betydning har. De høyeste interesser krever den største oppmerksomhet og energi, noe som ofte blir ofret på forholdsvis ubetydelige ting.

... Vi bør føle vårt ansvar slik at vi gir sjelen den føde som kan nære og stimulere vårt åndelige liv."

1 VM 101: "Mennesket har en naturlig tilbøyelighet til å følge Satans, innskytelser og kan ikke med hell motstå en så fryktelig fiende dersom Kristus, deri mektige seierherre, ikke bor i det, leder dets ønsker og gir det styrke. ... Satan forbereder sine bedrag for at Guds folk i hans siste felttog mot dem ikke skal forstå at det er ham." 2 Kor. 11, 14.

MHK 295: "Denne våkne fiende er på spor etter dem hele tiden."

1 VM 88: "Onde engler vokter på oss hvert øyeblikk."

3 VM 214: "Jeg sier til alle: Vær på vakt! For Satan går omkring som " en lysets engel i enhver forsamling av kristelige arbeidere, og i enhver menighet søker han å vinne medlemmer over på sin side."

COR 149: "Det er ikke noe Satan frykter mer enn at Guds folk skal rydde veien ved å få vekk enhver hindring slik at Herren kan utgyte Sin Ånd."

5 T 397: "Vi .må føre en stadig kamp mot selviskhet og fordervelse i det menneskelige hjerte. . . . De som glemmer Gud selv om det bare er for en time eller et øyeblikk, er på en farlig sti."

5 T 394: "Så snart en kristen ikke er på vakt, gjør denne mektige motstander et plutselig og voldsomt angrep." En tredjedel av himmelens engler ble forført. Eva og Kain, hennes førstefødte, ble forført. Alle på åtte nær ble forført på syndflodens tid. Mange av de religiøse lederne på Kristi tid ble forført, enda de var vitne til at Guds Sønn utførte noen av sine største mirakler.

I de siste dager når Satans makt øker i høy grad (Spiritual Gifts, bind 2, side 277), kommer han til å forføre endog de utvalgte, om mulig (Matt. 24, 24). "Fordi Satans fristelser øker i kraft, er den tid vi lever i, full av fare for Guds barn" (Counsels to Teachers, side 322).

5 T 102, 103: "Hvor høy vår stilling enn måtte være, så trenger vi til å våke og be til stadighet. Vi må daglig være under Guds Ånds kontroll, ellers vil Satan få herredømme over oss. ... De som ikke er fullstendig helliget til Gud, står i fare for å utføre Satans gjerninger ennå mens de roser seg av at de er i Kristi tjeneste."

TM 79: "Satan tar kontroll over hvert eneste sinn som ikke helt og fullt er under Guds Ånds kontroll."

SH 438: "Bare få tror av hjerte og sjel at vi har et helvete å unnfly og en himmel å vinne."

1 Tess. 5, 17: "Be uavlatelig."

SC 8: "Troens stadige, oppriktige bønn bringer oss lys og styrke så vi kan stå imot Satans frykteligste angrep."

3 VM 242: "Vi bør nå være besjelet av et dypt alvor."

Guds folk må vekkes opp

La oss overveie disse guddommelige kommentarer til Laodikea-budskapet.

2 VM 61: "Vil dere gi akt på rådet fra det sanndrue vitne om å søke etter det gull som er prøvd i ilden, de hvite klær og øyensalven? Gullet er tro og kjærlighet, de hvite klær er Kristi rettferdighet, og øyensalven er den åndelige dømmekraft som vil sette dere i stand til å se Satans listige angrep og unngå dem, til å oppdage synden og få avsky for den, og til å se sannheten og lyde den."

Men mange vil ikke sette pris på den kjensgjerning at de må ha den himmelske salvelse. "Navnet "dårlige jomfruer" fremstiller karakteren hos dem som ikke har fått det guddommelige verk utført i hjertet av Guds Ånd. Kristi komme forandrer ikke de dårlige jomfruene til kloke jomfruer. . . .

Menighetens tilstand slik den er fremstilt ved de dårlige jomfruene, er også omtalt som "Laodikea-tilstanden" (RH aug. 19, 1890).

1 VM 391, 392: "Laodikea-budskapet gjelder Guds folk, som bekjenner seg til å tro den nærværende sannhet. Størstedelen er lunkne bekjennere, som ha.r et navn, men ingen nidkjærhet. ... De er uvillige til å dø fra selvet. "

1 T 186: "Det ble vist meg at budskapet til laodikeerne gjelder Guds folk i vår tid. . . . Det er beregnet på å vekke Guds folk, å vise dem deres frafall og å føre til nidkjær omvendelse, slik at de må bli bæret med Kristi nærvær og bli skikket for den tredje engels høye rop."

De foregående sitater gjør det klart for oss at dersom vi gir akt på Laodikea-budskapet, vil Guds folk bli beredt til å forkynne den tredje engels budskap med stor kraft under senregnet. Men de som ikke innser sin åndelige fattigdom og som ikke er villige til å følge det råd Kristus det sanndrue vitne, gir, vil bli rystet.

BM 343: "Jeg spurte om betydningen av den rystelsen jeg hadde sett" og det ble vist meg at den ville bli forårsaket ved det .tydelige. vitnesbyrd som kom frem ved det sanndrue vitnes råd til menigheten i Laodikea. Dette vil ha sin virkning på mottakerens hjerte, og det vil lede ham til å løfte rettferdighetens prinsipper høyt og fremholde den tydelige sannhet. Noen vil ikke tåle dette tydelige vitnesbyrd. De setter seg opp imot det og det er dette som vil forårsake en rystelse blant Guds folk.

Jeg så at det sanndrue vitnes vitnesbyrd ikke er blitt halvt påaktet. Det alvorlige vitnesbyrd som menighetens skjebne avhenger av, er blitt ringeaktet, om ikke fullstendig ignorert. Dette vitnesbyrd må føre til en dyp omvendelse. Alle som i sannhet tar imot det, vil lyde det og bli rensset."

De som gir akt på budskapet

Hvis vi gir akt på dette siste budskap til "levningen", skal vi ikke bli rystet. Den trofaste rest vil følge rådet fra Kristus, det sanndrue vitne. De vil korsfeste selvet, bli forvandlet ved den Hellige Ånd og gjort skikket for senregnet og for forvandling.

7 T 14: "De som stiller seg under Guds kontroll, så de kan bli ledet og ført av ham, vil kunne oppfatte betydningen av de begivenheter som han lar finne sted. Inspirert av Ånden fra ham som ga sitt liv for å gi verden liv, vil de ikke lenger stå stille i maktesløshet og peke på hva de ikke kan utføre. De vil ta på seg himmelens rustning og dra ut i striden villige til å utføre noe og sette noe på spill for Gud fordi de vet at hans allmakt vil stille deres behov."

3 VM 265: "Gud vil utføre arbeidet dersom vi vil være hans redskaper."

7 T 16, 17: "På oss hviler det tunge ansvar å advare verden om den kommende dom. Fra alle kanter, fra nær og fjern kommer kallet om hjelp. Gud kaller på sin menighet for at den skal stå opp og iføre seg kraft.

Uforgjengelige kroner kan vinnes. Himmelenes rike kan oppnås. En verden som forgår i uvitenhet, skal opplyses.

Når den tredje engels budskap vokser til et høyt rop, vil stor kraft og herlighet ledsage forkynnelsen. Guds folks ansikter vil skinne med et lys fra himmelen."

Hvilken herlig anledning! La oss bestemme oss for å gi akt på kjærlighetsbudskapet til laodikeerne. La oss dø fra selvet hver dag, og la oss tillate den Hellige Ånd å få full kontroll over vårt liv slik at vi fort kan bli beredt for senregnet og få del i forkynnelsen av budskapet med overbevisende kraft under det høye rop.

VI TRENGER TIDLIGREGNET NÅ

PK 90: "Hele universet vokter med den mest levende interesse på de avsluttende scener i den store strid mellom det 'gode og det onde. Guds folk står like ved grensen til den evige verden."

Dette budskapet begynte akkurat på tiden for profetiens oppfyllelse, og det skal bli fullført. Gud vil fullføre sitt verk gjennom deg og meg dersom vi vil, eller ved andre dersom vi ikke vil.

Den Hellige Ånd blir gitt til tjeneste, ikke for et verk vi selv velger ut, men for det arbeid Gud kaller oss til. "Vi kan ikke gjøre bruk av den Hellige Ånd. Den Hellige Ånd skal gjøre bruk av oss. Gjennom Ånden virker Gud i sitt folk "både å ville og å virke til hans velbehag". (SH 463.)

Den Hellige Ånds forvandlende kraft

Dersom vi ikke er villige til å la den Hellige Ånd få sin vilje med oss, arbeider vi i kjødets kraft og ikke i Åndens. Hva blir så resultatet? Her er Guds svar:

5 T 158: "Uten Guds Ånd og kraft arbeider vi forgjeves med å frem holde sannheten."

De siste ordene Jesus uttalte før han fór opp til himmelen, burde stadig lyde i våre ører: "Men I skal få kraft idet den Hellige Ånd kommer over eder, og I skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende." Ap. gj. 1, 8.

1 SM 156: "Kristus, den store lærer, hadde en umåtelig variasjon av emner å velge mellom, men det som han dvelte mest ved, var utgytelsen av den Hellige Ånd. Hvilke viktige ting han forutsa for menigheten på grunn av denne utgytelse! Og likevel, hvilket emne dveler vi mindre ved i dag?"

SH 197: "For at mennesket skal kunne gjenvinne likheten med Gud og settes i stand til å gjøre Guds gjerning, behøver det er: kraft som ligger utenfor og høyere enn det selv. Men dette forhold gjør ikke det menneskelige redskap uvesentlig. Menneskeligheten griper den guddommelige kraft Kristus bor i hjertet ved troen, og ved samarbeid med det guddommelige blir menneskets kraft virksom til det gode.. .

Han som kalte de galileiske fiskere, kaller. ennå mennesker til Sin tjeneste. Og han er liksom villig til å åpenbare sm kraft gjennom oss som gjennom de første disipler."

1 SM .374: "Bare ved den Hellige Ånds virkning på våre hjerter kan vi bli skikket for himmelen. Vi må ha Kristi rettferdighet som vårt pant dersom vi skal få adgang til Faderen. For at vi skal kunne ha Kristi rettferdighet, trenger vi daglig til å bli forvandlet ved Åndens påvirkning slik at vi kan få del i den guddommelige natur. Det er den Hellige Ånds oppgave å høyne smaken, hellige hjertet og foredle hele mennesket."

Satan vil prøve å hindre utgytelsen av den Hellige Ånd ved å innføre en forfalskning.

I mange år har vi sett bevis på forfalskningen. I betraktning av at tiden er så langt kommet, burde det da ikke være sterke bevis for det som er ekte? Verdens største behov i dag er å se åpenbareisen av den Hellige Ånds forvandlende kraft i livet hos dem som bekjenner seg til å forkynne det siste advarselsbudskap.

I et personlig brev datert 1. november, 1942, skrev den daværende vise formann for Generalkonferensen til meg:

"Jeg tror, bro Wagner, at det eneste som hindrer fullføringen av verket nå, er mangel på en dypere helligelse og et dypere nådens verk i hjertene hos våre menighetsmedlemmer overalt. Dersom våre arbeidere og menighetsmedlemmer var hva de burde være, ville fylde av senregnets utgytelse komme, og budskapet ville spre seg som en prærieild."

Mangelen på senregnets kraft i denne tid burde ydmyke våre hjerter og mane oss til trofast å følge Kristi råd tillaodikeerne slik at vi hastig kan bli beredt til å oppleve "vederkvegelsen" og å være beredt til å ta del i å forkynne budskapet med stor kraft under det "høye rop".

Følgende sitater fra Profeti ens Ånd gjør det klart for oss hvorfor senregnet så lenge er blitt utsatt, og hva vi må gjøre for å bli 'beredt til å forkynne dette budskap med stor kraft.

1 VM 78: "Det ble vist meg at Guds folk venter på at en eller annen forandring skal skje - at en tvingende kraft skal gripe dem. Men de kommer til å bli skuffet, for de tar feil. De må handle. De må selv ta fatt på arbeidet og rope alvorlig til Gud om sant kjennskap til seg selv. De scener som foregår omkring oss, er så viktige at de bør få' oss til å, våkne og fremholde sannheten for alle som vil høre."

1 T 619: "Det ble vist meg at dersom Guds folk ikke selv gjør noen anstrengelser, men venter på at vederkvegelsen skal komme over dem og ta bort deres urett og rette på deres feil, dersom de er avhengige av. Dette for å bli rensset fra kjødets og åndens urenhet, og gjøre dem skikket til å ta del i den tredje engels høye rop, så vil de bli funnet for rette."

TM 507, 508: "Mange har i høy grad sviktet i mottagelsen av tidligregnet. De har ikke tatt imot alle de fordeler. Gud på den måten har lagt til rette for dem. De venter at mangelen vil bli utbedret under senregnet. Når den rikeste overflod av nåde skal bli utgytt, har de til hensikt å åpne hjertene for å ta imot den. Men de begår en fryktelig feil. ...

Dersom vi ikke gjør fremgang, dersom vi ikke stiller oss der hvor vi kan ta imot både det tidlige og det sene regn, kommer vi til å gå fortapt, og ansvaret blir da vårt eget."

Tidligregnet uunnværlig

Den hellige Ånd i tidligregnet rensset og forvandler oss slik at vi kan vinne seier på alle fronter. Det er denne beredelse vi må gjøre før vi kan være rede til å ta imot senregnet.

1 SM 191: "Det er i dag .du må overgi deg til Gud, i dag må du bli tømt for selvet. . . I dag må ditt kar bli rensset slik at det kan være rede. . . for senregnets skurer. For senregnet vil komme, og Guds velsignelse vil fylle hver eneste Sjæl .som er ren.set fra enhver urenhet, . . . gjort skikket for vederkvegeisens tider, . . . skikket for den Hellige Ånds dåp."

BM 94, 95: "Jeg så at mange forsømte den beredelsen som er så nødvendig, og at de så frem til "vederkvegelsens tider" og "senregnet" i forventningen om at dette skulle gjøre dem skikket til å bestå på Herrens dag og til å leve for hans ansikt. Å, hvor mange jeg så i trengselstiden stå uten beskyttelse! De hadde forsømt den nødvendige beredelsen, og derfor kunne de ikke ta imot den vederkvegelsen som alle må ha for å kunne leve for Guds hellige ansikt. . . . Jeg så at ingen kan få del i "vederkvegelsen" dersom han ikke vinner seier over hver eneste skjødesynd, over hovmod egenkjærlighet, kjærlighet til verden og over alle uriktige ord og handlinger."

De som ikke hver dag avdør fra selvet og lar den Hellige Ånd få rense og forvandle livet, vil ikke innse eller forstå åpenbarelsen av den Hellige Ånd i senregnet. De vil bli rystet ut, og deres plass vil bli fylt av andre som har imot sannheten og slutter seg sammen med Guds folk.

TM 399: "Vi må være forvissset om at når den Hellige Ånd blir utgytt, vil de som ikke tok imot og gledet seg over tidligregnet, ikke se eller forstå verdien av senregnet."

TM 507: "Men det må ikke være noen forsømmelse i å ta imot den nåde som er fremstilt ved tidligregnet. Bare de som lever opp til det lys de har, vil motta større lys. Dersom vi ikke daglig har fremgang i virkeliggjøringen av aktive kristne dyder, kommer vi ikke til å innse og forstå åpenbarelsen av den Hellige Ånd i senregnet. Kanskje det kommer til å falle på hjerter omkring oss, men vi selv kommer ikke til å oppdage eller motta det."

2 SM 57: "De som er blottet for den Hellige Ånd, kan ikke være trofaste vektere på Sions murer, for de er blinde overfor den oppgaven som bør utføres, og de gir ikke basunen den rette lyd."

Den Hellige Ånds dåp vil som på pinsefestens dag høre til en gjenoppvekkelse av sann religion og til utføringen av mange vidunderlige gjerninger. Himmelske vesener vil komme blant oss, og mennesker skal tale drevet av Guds Hellige Ånd. Men skulle Herren virke på menneskene som han gjorde det på pinsedagen og dagene deretter, vil mange. Som nå hevder å tro sannheten vite så lite om den Hellige Ånds virkninger at de ville rope: "Vær på vakt mot fanatisme!" De kommer til å si om dem som er fylt med Ånden: "De er fulle av søt vin." . . . Noen vil betvile og kritisere når Guds Ånd tar menn og kvinner i eie, fordi deres egne hjerter ikke er påvirket, men er kalde og timottagelige."

BM 344: "Denne skaren hadde minsket i antall. Noen var blitt rystet ut og hadde forlatt dem underveis. De likegyldige og sorgløse som ikke sluttet seg til dem som satte nok pris på seier og frelse til å be alvorlig og vedholdende om det, oppnådde den ikke. De ble etterlatt i mørke, og plassene deres ble straks fylt av andre som tok imot sannheten og trådte inn i rekkene."

Beredelse for senregnet nå

2 VM 57, 58: "Det er nå vi må rense vår karakters kjortel og gjøre den hvit i Lammets blod. Det er nå vi må overvinne stolthet, lidenskap og åndelig sløvhet. Det er nå vi må våkne opp og gjøre beslutsom anstrengelse for å oppnå en symmetrisk karakter. "I dag, om I hører hans røst, da forherd ikke eders hjerter." Heb. 3, 7. 8. 15. Vi er i dag i en ytterst prøvende stilling, rp.ens vi våker og venter på vår Herres åpenbarelse. Verden er i mørke. "Men I, brødre," sier Paulus, "er ikke i mørke, så dagen skulle komme over eder som en tyv." . . .

Hva er det dere gjør, brødre, i det store forberedelsesverket? De som forener seg med verden, tar imot det verdslige preg og gjør seg ferdig til å ta imot dyrets merke. De som ikke stoler på seg selv, men som .ydmyker seg for Gud og rensset sine sjeler med å lyde sannheten, ta imot det himmelske preg og bereder seg for å ta imot

Guds segl på sine panner. Når befalingen går ut og stemplet blir innpreget, fortsetter deres karakter å være ren og uplettet i all evighet."

Tiden er langt fremskredet. Vi må ikke nøle. Israel tilbrakte 40 år på sin vandring omkring i ørkenen, mens de kunne ha nådd løftets land i løpet av to uker.

Når Guds folk er beredt for senregnet, vil Guds verk bli fullført på meget kort tid.

OHC 187: "Vi kan ikke føle oss trygge et øyeblikk dersom vi ikke blir ledet og kontrollert av den Hellige Ånd."

PP 468: "Det er ikke en tilbøyelighet i vår natur, ikke en egenskap i vår sjel eller tilskyndelse i hjertet uten at den hvert øyeblikk trenger til å bli styrt av Guds Ånd."

8 T 46: "Vi trenger til at det guddommelige livspust blir åndet på oss. . . . Strømmer av åndelig kraft vil bli utgytt på dem som er beredt til å ta imot den."

5 T 158: "Vi bør be om utgytelsen av den Hellige Ånd like alvorlig som disiplene ba på pinsedagen."

Vårt største behov er en daglig salvelse av den Hellige Ånd så vi kan bli beredt for senregnet.

KRISTI SINN

Fil. 2, 5: "La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus."

Phillips' oversettelse: "La Kristus selv være deres eksempel når det gjelder hvilken holdning dere bør innta."

KH 265: "Kristus er vårt mønster, det fullkomne og hellige eksempel som er gitt til etterfølgelse for oss."

SLF 147: "Verden behøver i vår tid det samme som den behøvde for 1900 år siden: en åpenbareise av Kristus."

KH 174: "Å være en kristen vil ikke bare si å anta navnet Kristus, men å ha Kristi sinn, og å overgi viljen til Gud i alle ting."

Følgende sitater viser hvor avhengig Kristus var av sin far. Han er vårt eksempel.

SH 465: "Således var Kristus i sin menneskelighet avhengig av guddommelig kraft. "Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv," uttalte han."

SH 226: "Da Jesus ble vekket for å møte stormen, var han fullkommen rolig. Det var intet spor av frykt i hans ord eller i hans blikk, for det var ingen frykt i hans hjerte. Men det var ikke på grunn av sin allmakt han hvilte. At han kunne bevare fred, skyldtes ikke at han var "den Herre som hersker på hav og jord". Denne makt hadde han gitt fra seg, og han sier: "Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv." - (Joh. 5, 30.) Han stolte på Faderens makt. Det var i tro - tro på Guds kjærlighet og omsorg - Jesus hvilte, og kraften i det ord som stilte stormen, var Guds kraft."

Jesus sa: "Faderen, som blir i meg, han gjør sine gjerninger." Joh. 14, 10. Og Jesus sier til oss: "Uten meg kan I intet gjøre." Joh. 15, 5.

KL 160: "Alle våre gode gjerninger er avhengig av en kraft utenfor oss selv."

Så lenge vi er i Laodikea-tilstanden, innser vi ikke vårt behov. Vi tror at vi "mangler intet". Men menneskets store fare ligger i selvbedrag.

"For dersom noen tykkes seg å være noe og er dog intet, da dårer han seg selv." Gal. 6, 3. "Når mennesker ser at de selv er intet, er de beredt til å bli ikledd Kristi rettferdighet." (COR 124.)

SH 133, 134: "Guds Sønn var overgitt til Faderens vilje og var avhengig av hans makt. Så fullstendig hadde Kristus uttømt seg selv at han ikke la noen planer angående seg selv. Han godtok Guds planer for ham, og dag for dag utfoldet Gud sine planer. Slik bør vi forlate oss på Gud, for at vårt liv må kunne være den likefremme gjennomføring av hans vilje."

SH 264: "Så fullstendig var Jesus overgitt til Guds vilje at bare Faderen kom til syne i hans liv."

KL 149: "Kristus har i sitt liv vist hva et menneske kan gjøre for et annet når det har fått del i den guddommelige natur. Alt hva Kristus mottok fra Gud, kan også vi få."

3 VM 229: "Det liv Kristus levde her i verden, kan menneskene ved hans kraft og under hans veiledning leve. Når de strider med Satan kan de få all den hjelpen han fikk. Vi kan mer enn seire ved ham som elsket dem og ga seg selv for dem."

SH 357: "Selvovergivelse er hovedsummen i Jesu lære."

SH 459: "Jesus åpenbarte ingen egenskaper og satte ingen krefter i verk som mennesker ikke kan ha gjennom tro på ham."

NT 75: "Hver gang menneskene velger sin egen vei, setter de seg opp mot Gud. De får ingen plass i himmerikets rike."

Jesus sa: "For jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min vilje, men for å gjøre hans vilje som har sendt meg." Joh. 6, 38. Han sa også: "Fordi jeg alltid gjør det som er ham til behag." Joh. 8, 29.

Apostelen Paulus fulgte Kristi eksempel. Han sa: "Jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg." Gal. 2, 20. Og han gir oss dette råd: "Enten I altså eter eller drikker, eller hva I gjør, så gjør alt til Guds ære!" 1 Kor. 10, 31."

Gud søker å styre legemet gjennom sinnet. Satan søker å kontrollere sinnet gjennom legemet. "Legemet bør være en tjener for sinnet, og ikke sinnet for legemet" (1 T 487). "Alle bør gi akt på sansene, ellers får Satan seier over dem. For det er disse som danner hovedveien til sjelen (3 T 507). "Sansene hos mange er blitt immun e på grunn av ettergivelse for appetitt og et liv i synd" (3 T 476).

SC 11, 12: "Vår forløser motsto Satans makt i denne store fristelsen [ettergivelse for appetitt] som ødelegger menneskers sjeler. Hvis mennesket skal seire over denne fristelsen, kan det også seire på hvert eneste annet punkt."

Kristus ble daglig døpt av den Hellige Ånd

KL 139: "Kristus mottok stadig av sin Faders hånd for at han kunne ha noe å gi oss. . . . Han levde ikke for seg selv, heller ikke tenkte og ba han for seg selv, men for andre. Etter å ha tilbrakt flere timer med Gud i bønn sto Jesus frem morgen etter morgen for å bringe menneskene himmelens lys og velsignelse. Han tok daglig imot en ny Åndens dåp."

SH 75.: "Kristi menneskelighet var forent med guddommelighet. Han ble dyktiggjort til striden ved den Hellige Ånds kraft. Og han kom for å gjøre oss delaktige i den guddommelige natur."

Når Jesus, Guds sønn, trengte til en ny Åndens dåp daglig, hva så med deg og meg? Når nå Kristus er vårt eksempel i alle ting, må vi opp leve den Hellige Ånds kraft hver dag for at vi kan bli beredt for kampen.

NT 37: "Til Jesus, som uttømte seg selv for den fortapte slekts frelse, ble Ånden gitt uten mål. Slik Vil den bli gitt til enhver Kristi etterfølger når hele hjertet er overgitt til ham."

KH .34: "Vi må se hen til Kristus: Vi må stå imot slik som han gjorde det. Vi må be som han ba. Vi må lide som han led dersom vi skal seire som han seiret."

KH 16: "Mennesket må stadig få del i den Hellige Ånd, ellers blir han ikke i stand til å oppta kampen rpot mørkets makter."

Hva vil den Hellige Ånd utføre for oss?

SH 62: "Vår Gud er en fortærende ild" for synd hvor som helst denne finnes (Heb. 12, 29). I alle som bøyer seg for hans makt, vil Guds Ånd fortære synd. Men hvis menneskene klynger seg til synden, blir de til ett med den. Da må Guds herlighet som ødelegger synd, ødelegge dem."

SH 108: "Når Guds Ånd tar hjertet i eie, forvandler den livet. Syndige tanker legges bort, onde handlinger blir oppgitt. Kjærlighet, ydmykhet og fred trer i stedet for vrede, avind og strid. Glede trer i stedet for bedrøvelse, og ansiktet gjenstråler av himmelens lys. Ingen ser den hånd som .løfter byrden, eller skuer det lys som kommer ned fra boligene hisset.

Velsignelsen kommer når sjelen overgir seg til Gud i tro. Da skaper den kraft som intet menneskelig øye kan se, et nytt vesen i Guds bilde."

1 SM 374: "Bare ved den Hellige Ånds verk i hjertet kan vi bli skikket for himmelen. ... Vi trenger til daglig å bli forvandlet ved Åndens påvirkning."

RH aug. 1896: "Ånden omdanner de gjennfødte sjeler etter Jesu Kristi bilde."

CH 594: "Vår eneste sikkerhet mot å falle i synd er å holde oss selv stadig under den Hellige Ånds omdannende innflytelse."

AL 32: "Dersom menneskene er villige til å la seg påvirke, vil hele deres vesen bli helliggjort. Ånden vil ta av det som hører Gud til, og innprente det i sjelen."

SM 337: "Liksom voks tar imot seglets påtryk.k, slik må sjelen bli på trykt Guds Ånd og beholde Kristi bilde."

Guds kjærlighet

Rom. 5, 5: ".Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved den Hellige Ånd, som er oss gitt."

KL 419: "Åndens iboen vil vise seg i en stadig utgytelse av himmelens kjærlighet."

Hva var målet på Kristi kjærlighet? Mens han ble naglet til korset, ba han for sine mordere: "Fader, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør." Å, hvilken kjærlighet! Hvilken overmåte kjærlighet! "La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus." Når vi elsker slik som Jesus elsket vil den Hellige Ånd bruke oss til å stille verdens største behov.'

KL 419: "Det er ikke noe Kristus ønsker mer enn redskaper som vil fremstille hans ånd og karakter for verden."

KL 414: "Ved å innplante Guds ords prinsipper i menneskenes hjerter utvikler den Hellige Ånd Guds egenskaper hos dem. Hans herlighets lys - hans karakter - må stråle ut fra hans etterfølgere."

KL 415: "De siste stråler av nådens lys, det siste nådens budskap som blir gitt verden, er en åpenbareise av hans kjærlighets karakter. Guds barn, skal apenbare hans herlighet."

TM 50: "Den endelige og fulle tilkjennegivelse av Guds kjærlighet til en verden som skal opplyses med hans herlighet, vil til sist bli åpenbart gjennom menigheten."

Hvilket ansvar! Hvilken utfordring! Hvilket privilegium! Ved den Hellige Ånds mektige kraft skal vi åpenbare Guds kjærlighets karakter, og hans herlighet.

Den eneste måten dette kan utføres på, er at vi dør fra selvet hver dag og daglig opplever Åndens dåp. Når vi helt overgir oss til hans makt, vil den Hellige Ånd fortære synden i oss. Den vil rense og forvandle oss inntil vårt ansikt gjenspeiler himmelens lys. Den Hellige Ånd skaper et nytt vesen i Guds bilde. Guds kjærlighet vil bli åpenbar. Da blir vi beredt for senregnet og det høye rop.

AL 15, 16: "Etter utgytelsen av den Hellige Ånd ble disiplene slik fylt med kjærlighet til dem som han døde for, at hjertene ble mektig påvirket av de ord de talte, og de bønner de sendte opp. De talte i Åndens kraft, og under innflytelsen av denne kraft ble tusener omvendt."

KL 402: "Uten kjærlighet til brødrene og underdanighet mot Gud er de intet....

Bare når selvskheten er død, når striden om å være størst er bannlyst, når takknemlighet fyller hjertet og kjærligheten gjør livet til en vellukt - først da kan Kristus bo i sjelen, og Gud anerkjenner oss som sine med arbeidere. "

6 T 401: "Kristi kjærlighet, kjærlighet til brødrene, vil vitne overfor verden at vi har vært med Jesus og lært av Ham. Da vil den tredje engels budskap stige til et høyt rop, og hele jorden vil bli opplyst av Herrens herlighet."

AL 31: "Enhver arbeider bør be til Gud om en daglig Åndens dåp."

8 T 23: "Mine brødre og søstre, be om den Hellige Ånd."

Skal vi ikke følge Jesu eksempel og betale hva det koster for en daglig dåp av den Hellige Ånd? "La dette sinn være i eder, som og var i Kristus Jesus."

ENOK OG DØPEREN JOHANNES

Å kjenne Gud

Ud 261, 262: "Verden er blitt grepet av et hektisk jag som en aldri før har opplevd. Med hensyn til fornøyelser, til å tjene penger, til kampen om makten, til selve kampen for tilværelsen er det en fryktelig kraft som opptar all interesse både i legeme, sjel og sinn. Midt i alt dette vanvittige jag lyder Guds røst."

Hva er egentlig dette livsviktige budskap som Gud vil bringe mennesket? Lytt til hans røst i Jer. 9, 23. 24: "Så sier Herren: Den vise rose seg ikke av sin visdom, og den sterke rose seg ikke av sin styrke, den rike rose seg ikke av sin rikdom! Men den som vil rose seg, han rose seg av at han er forstandig og kjenner meg."

Jesus taler til oss gjennom disse ord: "Og dette er det evige livat de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus." Joh. 17, 3.

SLF 465: "Kunnskapen om Gud og om Jesus Kristus. . . er den nøkkel som åpner portene til den himmelske stad."

SH 460: "Når vi kjenner Gud slik som det er vår forrett å kunne kjenne ham, vil vårt liv være et liv i uavbrutt lydighet."

KL 114: "Den kunnskap vi ved egen erfaring får om Gud og om Jesus Kristus, som han har sendt, forvandler oss etter Guds bilde."

8 T 329: "Den kunnskap om Gud som forvandler vår karakter, er vårt store behov. Hvis vi utfører hans hensikt, må det i vårt liv være en åpenbarelse av Gud som er i overensstemmelse med hans ords lære.

Den erfaring som Enok og døperen Johannes hadde, viser hva vår erfaring bør være. Langt mer enn vi nå gjør, bør vi studere disse menns liv - han som ble opptatt til himmelen uten å se døden, og han som før Kristi første komme ble kalt til å berede Herrens vei og gjøre hans stier rette."

Enok

1 Mos. 5, 24: "Og Enok vandret med Gud; så ble han borte, for Gud tok ham til seg."

Heb. 11, 5: " Ved tro ble Enok bortrykket, så han ikke skulle se døden. . . . For før han ble bort rykket, fikk han det vitnesbyrd at han tektes Gud. "

8 T 329: "Guds uendelige, ufattelige kjærlighet gjennom Kristus ble det emnet han grunnet på dag og natt. Med hele sin sjels iver søkte han å åpenbare denne kjærlighet til folket som han bodde blant."

Gud åpenbarte sin kjærlighet gjennom den trofaste Enok før verden ble ødelagt ved vann, og nå ønsker han å åpenbare sin kjærlighet gjennom sitt folk før verden blir ødelagt ved ild. En åpenbarelse av Guds kjærlighet er verdens største behov i dag.

PP 76: "Enoks vandring med Gud besto ikke i en henrykkelse eller i et syn, men i at han utførte alle dagliglivets plikter."

8 T 330: "Guds kraft slik den kom til syne gjennom hans tjener, ble følt av dem som hørte på. . . . Enoks sinn var vendt mot de evige skatter. . . . Mens han ennå var på jorden, dvelte han vedl trp i lysets rike."

PP 76, 77: "Hans hjerte var i harmoni med Guds vilje. . . . Enok var en mann med en sterk og ypperlig ånd og med store kunnskaper. Han ble æret med særskilte åpenbareelser fra Gud. Men enda han alltid levde i samfunn med himmelen og stadig hadde Guds storhet og fullkommenhet i sine tanker, var han likevel et av de mest ydmyke mennesker. Jo nærmere han kom i forening med Gud, desto dypere følte han sin egen svakhet og ufullkommenhet. "

Et stadig samfunn med Gud gjorde at Enok fikk et stort mål av guddommelig kraft, og hans sjel ble fylt med ydmykhet. Det var D. L. Moody som engang sa: "Storhetens begynnelse er å bli liten, storhetensvekst er å bli mindre, og storhetens fullkommenhet er å bli ingenting." Ellen G. White skrev: "Den eneste storhet er ydmykhetens storhet."

PP 77: "Slik ventet han på Herren og søkte å oppnå en klarere kunnskap om hans vilje, for at han skulle kunne utføre den. For ham var bønnen sjelens åndedrett. Han levde i selve himmelens nærhet."

PP 79: "Idet Enok slik samtalte med Gud, kom han mer og mer til å avspeile Guds bilde. Hans ansikt skinte av et hellig lys - det lys som skinner i Jesu Kristi ansikt. Når han kom fra dette samfunn med Gud, la endog de ugudelige med skrekk merke til det preg av himmelen som viste seg på ansiktet hans."

Dersom vi daglig korsfester selvet og overgir oss til tjeneste for Gud uten å holde noe tilbake, der som vi, daglig og stadig ber om salvelse av den Hellige Ånd, vil vare ansikter bh opplyst med et hellig lys, og andre vil legge merke til himmelens stempel på våre ansikter.

Dette vil fylle vårt eget store behov, og den Hellige Ånd vil bruk: oss som redskaper til å møte verdens store behov. Så vil Guds verk bli fullført på meget kort tid.

Skal vi ikke i fellesskap si: "Ved Guds nåde og den Hellige Ånds kraft skal Enoks erfaring bli vår inntil himmelen skal opplyses av Menneskesønnens komme"?

PP 81: "Denne profets hellige karakter fremstiller den hellige tilstand som må prege de mennesker som skal bli forløst "fra jorden". ... Men liksom Enok vil Guds folk søke renhet av hjertet og overensstemmelse med hans vilje inntil de avspeiler Kristi blide. Liksom Enok vil de advare verden om Herrens annet komme. ... Liksom Enok ble tatt opp til himmelen før verden ble ødelagt ved vann, slik vil de levende rettferdige bli borttrykket fra jorden før den blir ødelagt ved ild."

8 T 331: "I tre hundre år hadde Enok søkt hjertets renhet for å kunne komme i harmoni med himmelen. I tre århundrer hadde han vandret med Gud. Dag for dag hadde han lengtet etter en nærmere forening.

Nærmere og nærmere var forbindelsen blitt inntil Gud tok ham til seg.

Han hadde stått på treskelen til den evige verden, bare et skritt mellom ham og de saliges land. Og nå åpnet portene seg. Vandringen med Gud som han så lenge hadde opplevd på jorden, fortsatte, og han gikk gjennom portene til den hellige stad - den første av mennesker som fikk innpass der."

"Ved tro ble Enok borttrykket, så han ikke skulle se døden. For før han ble borttrykket, fikk han det vitnesbyrd at han tektes Gud." Heb. 11,5.

Et slikt samfunn er det Gud kaller oss til. Som tilfellet var med Enok, må karakter ens hellighet bli hos dem som skal forløses fra menneskene ved Herrens annet komme."

5 T 555: "Vårt største behov i dag er menn døpt med Guds Hellige Ånd - menn som vandrer med Gud som Enok gjorde."

3 VM 124: "Hvis et folk noen gang behøvde å vandre med Gud slik som Enok gjorde, så behøver syvendedags adventistene å gjøre det nå."

Døperen Johannes

8 T 329: "Den erfaring Enok og døperen Johannes hadde, må bli vår."

Joh. 5, 35: "Han [Johannes] var det brennende og skinnende lys."

SH 57: "Gud hadde kalt Sakarias' sønn til en stor gjerning."

SH 57: "En slik budbærer måtte være hellig. Han måtte være et tempel som Guds Ånd kunne bo i."

8 T 333: "Skal vi kunne gi et slikt budskap som Johannes ga, må vi ha en åndelig erfaring slik som han hadde. Vi må beskue Gud, og når vi beskuer ham, må vi miste selvet av syne."

8 T 1331, 332: "Døperen Johannes ble i sitt ørkenliv undervist av Gud. Han studerte åpenbaringen av Gud i naturen. Under ledelse av den guddommelige ånd studerte han profeten:s bokruller. Dag og natt var Kristus hans studium, hans betraktning, inntil sinn, hjerte og sjel var fylt med det herlige syn.

Han betraktet kongen i hans skjønnhet, og selvet ble tapt av syne. Han betraktet hans hellige majestet og innså at han selv var ringe og uverdige. Det var Guds budskap han skulle forkynne. Det var i Guds kraft og i hans rettferdighet han skulle holde stand. Han var rede til å gå ut som himmelens budbærer, uredde for mennesker fordi han hadde sitt blikk rettet på den guddommelige. Han kunne stå frem uten frykt overfor jordens monarker fordi han skjelvende hadde bøyet seg for kongenes konge."

Den Hellige Ånd gitt uten mål

8 T 333, 334: "Med sitt blikk rettet i tro mot Gjenløseren hadde Johannes steget opp til selvfornektelsens høyder. Han prøvde ikke å dra menneskenes oppmerksomhet til seg selv, men løfte deres tanker høyere og enda høyere inntil de kunne dvele ved Guds lam. . . . De som er tro i sitt kall som Guds budbærere, vil ikke søke ære for seg selv. Kjærlighet til selvet vil bli slukt opp av kjærlighet til Kristus. . . . Profetens sjel var tømt for selvet og fylt med lys fra den guddommelige. ... Slik også med Kristi etterfølgere. Vi kan ta imot himmelens lys i

samme grad som vi er villige til å bli tømt for selvet. Vi kan betrakte Guds karakter og ta imot Kristus i tro bare når vi bringer enhver tanke til fange under lydighet mot Kristus. Til alle som gjør dette, vil den Hellige Ånd bli gitt uten mål."

Dette er et løfte til hver enkelt av oss. Hvis vi fyller betingelsene slik som døperen Johannes gjorde, vil vårt største behov bli fylt. Da vil Gud bruke oss som redskaper til å fylle verdens største behov.

8 T 332: "Ikke med høytravende argumenter eller fint uttenkte teorier forkynte Johannes sitt budskap.

Gripende og alvorlig og likevel full av håp var hans røst der den lød i ørkenen: "Omvend eder; for himlenes rike er kommet nær!" (Matt. 3, 2.) Med en ny og fremmed kraft påvirket han folket. Hele nasjonen var opprørt. Skarene strømmet ut i ørkenen."

Gud brukte en mann ute i ørkenen til å vekke en nasjon. Snart, ja ganske snart, vil han bruke trofaste menn og kvinner i den siste menighet til å påvirke og vekke hele verden. Dersom vi bestemmer oss for å være blant de trofaste få, må vi hurtig forberede oss nå. Den erfaring Johannes hadde, må bli vår.

8 T 332: "Ulærde bønder og fiskere fra distriktene omkring, de merske soldater fra Herodes' barakker, høve ds menn med sverdene ved siden rede til å slå ned alt som smakte av opprør, de grådige skatteoppkreverne fra tollbodene og de form bundne prestene fra synedriet – alle lyttet som lamslåtte. Og alle, endog fariseerne og sadduserne, de kalde, upåvirkelige spottere forlot ham uten spott og med sting i hjertet i følelsen av sine synder. Herodes hørte budskapet i sitt palass, og den stolte, forherdede hersker skalv under kallet tilomvendelse.

I denne slekt, like før Kristi annet komme i himmelens skyer, må et slikt verk som Johannes utførte, bli gjort. Gud kaller på menn som vil berede et folk til å bli stående på Herrens store dag."

7 T 16: "På oss hviler det tunge ansvar å advare verden om den kommende dom. Gud kaller på sin menighet til å stå opp og iføre seg kraft."

CM 155: "Guds arbeidere må oppnå en langt dypere erfaring. Dersom de vil hellige alt til ham, vil han utføre et mektig verk for dem."

SENREGNET

Tidligregnet er den Hellige Ånds forvandlende kraft som daglig fyller den troendes hjerte. Det bringer seier over synd og dekker over den med Kristi rettferdighet.

Senregnet er kraften til å vitne. Det bereder Guds trofaste levning til å gi den tredje engels budskap det høye rop med overbevisende kraft. Da vil verdens øyne bli rettet mot Guds folk.

Da vil Guds folk åpenbare Guds kjærlighet, Guds karakter - Guds herlighet. Da vil de bli beredt til å kunne stå under de syv siste plager uten en mellommann.

1 SM 192 "Jeg kan ikke nevne noen bestemt tid for utgytelsen av en Hellige Ånd, når den mektige engel vil komme ned fra himmelen og forene seg med den tredje engel i avslutningen av arbeidet for denne verden. Mitt budskap er dette at vår eneste trygghet ligger i å være rede for den himmelske vederkvegelsen, at vi har våre lamper klare og brennende."

Selv om Herrens tjenerinne ikke nevner noen bestemt tid for utgytelsen av Ånden, sier hun at "begynnelsen til trengseltiden... "senregnet", eller vederkvegelsen fra Herren, vil komme." Dette er den korte trengsels tid før plagene faller. Vi nærmer oss den tid da hele menneskeheten skal deles inn i to klasser: De som har dyrets merke, og de som har Guds navn i sine panner.

Dyrets merke

MHK 259: "Når de ledende kirkesamfunn i De forente stater har sluttet seg sammen om slike trospunkter som de hyller fellesskap, og de får statsmakten til å håndheve sine påbud og forordninger, da vil det protestantiske Amerika ha opprettet et bilde av det romersk-katolske hierarki. Den uavvendelige følgen er at dissenterne blir lagt borgerlige straffer."

MHK 261 262: "Men kristne mennesker i tidligere tider holdt søndagen i den tro at de da holdt den bibelske sabbat. Og det er ennå sanne kristne i alle kirkesamfunn det romersk-katolske ikke unntatt, som tror at søndagen er den hviledagen Gud har bestemt. Herren godkjenner deres oppriktige hensikt og deres ærlighet overfor ham. Men når helligholdelsen av søndagen blir gjennomført ved lov, og når verden blir opplyst om at den sanne sabbat skal helligholdes, vil hver den som overtrer Guds befaling for å lyde et bud som ikke har noen høyere autoritet enn romerkirkens, sette pavemakten over Gud. Han hyller romerkirken og den makt som håndhever den ordning Rom har innført. Han tilber dyret og dets bilde. Når menneskene da forkaster den innstiftelse som Gud har sagt er tegnet på hans autoritet, og i dens sted antar det som romerkirken har valgt som et tegn på dets overhøyhet, er det et uttrykk for at de godkjenner tegnet på lydighet mot romermakten, nemlig

"dyrets merke". Og først når saken tydelig er blitt fremholdt for menneskene, og de blir stilt overfor valget mellom Guds bud og menneskebud - først da vil de som fortsetter å overtre dette bud, ta "dyrets merke".

2 VM 124: "Når protestantismen en gang rekker hånden over kløften for å gripe romermaktens hånd, når den strekker seg ut over avgrunnen for å gripe spiritismens hånd, og når vårt land [USA] under innflytelse av dette trefoldige forbund forneker ethvert prinsipp i sin grunnlov som en protestantisk og republikansk stat, da skal vi vite at tiden er inne for Satans kraftige virksomhet, og at enden er nær."

MHK 261: "Når helligholdelsen av søndagen blir gjennomført med makt i De forente stater, er det å tvinge mennesker til å tilbe dyret og dets bilde."

Dette vil markere Babylons fall.

Dette er den store hovedsak.

Guds eneste svar på tilbedelsen av dyret og dets bilde er Guds bilde gjenopprettet i sjelen og gjenspeilt i livet. Prøvens time nærmer seg hurtig. Vi må berede oss nå.

3 VM 114: "Den siste akt i dramaet består i at menneskelover blir innført i stedet for Guds lov, søndagen. blir opphøyet utelukkende på menneskelig autoritet i stedet for den bibelske sabbat."

RH 2. mai 1893: "Befolkningen i De forente stater har vært et privilegert folk. Men når de innskrenker religionsfriheten, overgir protestantismen og samtykker med pavedømmet, vil målet for deres skyld bli fullt og nasjonalt frafall vil bli registrert i himmelens bøker. Følgen av dette frafall vil bli nasjonal ruin."

2 VM 299: "Når Amerika, religionsfrihetens land, en gang slutter seg sammen med pavemakten for å undertrykke samvittigheten og tvinge menneskene til å hedre den falske sabbat, blir befolkningen i hvert land på jorden ledet til å følge dets eksempel."

6 T 395: "Andre nasjoner vil følge De forente staters eksempel. Selv om dette landet leder an, vil den samme krise ramme vårt folk i alle deler av verden."

MHK 339: "Det vil komme budskaper fra åndene. De erklærer at Gud har sendt dem for å undervise dem som forkaster søndagen, om at de tar feil, og at landets lover skal adlydes som Guds lov. De vil beklage den store ugudelighet i verden og støtte religiøse forkynneres vitnesbyrd om at umoralen er en følge av at søndagen blir vanhelliget. En veldig forbitrelse blir således skapt mot alle som nekter å godta deres vitnesbyrd."

MHK 348: "Kirken vender seg til den borgerlige makts sterke arm, og katolikker og protestanter slår seg sammen. Etter hvert som arbeidet med å håndheve søndagen blir mer dristig og konsentrert, påkaller de lovens hjelp mot sabbatsholderne. Noen blir truet med bøter eller fengsel. Andre får tilbud om gode embeter, belønninger og fordeler hvis de vil gi avkall på sin tro."

Den store prøven

.2 SM 368: "Når Guds lov blir gjort ugyldig, vil menigheten bli siktet gjennom fryktelige prøver, og flere enn vi nå venter, vil gi etter for forførende ånders og djevlers lærdommer."

2 VM 261: "Mine brødre, innser dere at deres egen frelse så velsom andres skjebne avhenger av den forberedelsen dere gjør nå for den prøven vi står overfor?"

7 BC 976: "Herren har tydelig vist meg at dyrets bilde vil bli dannet før prøvetiden avsluttes. Det blir nemlig den store prøven for Guds folk, og etter denne vil deres evige skjebne bli avgjort."

MHK 348: "Idet stormen nærmer seg, vil mange som har bekjent seg til å tro den tredje engels budskap, men som ikke er blitt helliget ved lydighet mot sannheten, svikte sin overbevisning og gå over i motstandernes rekke."

Kan hende dette blir den tid da Satan vil etterligne Kristi person.

2 SM 51: "Vi blir advart om at han [Satan] i de siste dager vil arbeide med tegn og løgnens under. Og han vil fortsette med disse under helt til avslutningen av prøvetiden, for at han kan henvise til dem som bevis for at han er lysets og ikke mørkets engel."

5 T 81: "I denne tid vil gullet bli skilt fra slagget i menigheten. Sann gudfryktighet vil tydelig bli skjelnet fra dens falske etterligning. Mang en stjerne som vi har beundret for dens glans, vil da slukne i mørket."

SH 434: "De som faller fra i prøveisens stund, vil for å sikre sin egen trygghet bære falskt vitnesbyrd og forråde sine brødre. Kristus har gitt oss varsel om dette for at vi ikke skal bli forbauset over den unaturlige og grusomme handlemåte fra deres side som forkaster lyset."

Senregnet og det høye rop

MHK 271: "Før Guds straffedommer til sist hjemsøker jorden, vil det blant Guds folk skje en slik gjenoppvekkeise av opprinnelig gudsfrykt som man ikke har sett siden apostlenes tid. Guds Ånd og kraft vil bli utgytt over hans barn."

BM 113, 114: "Ved begynnelsen av trengsels tiden ble vi fylt med den Hellige Ånd mens vi gikk ut og forkynte sabbaten mer fullstendig. . . . "Begynnelsen av trengselstiden", som her er omtalt, sikter ikke til den tid da plagene skal begynne å falle, men til en kort tidsperiode straks før de faller, mens Kristus er i helligdommen. På

den tid, mens frelsesverket holder på å bli avsluttet, vil det komme en trengsel over jorden, og nasjonene vil bli vrede, men likevel bli holdt i tøylar for ikke å hindre den tredje engels verk. På den tid skal "senregnet" eller vederkvegelsen fra Herrens åsyn komme for å bringe kraft til den tredje engels høye rop og berede de hellige til å stå i en tid da de syv siste plager blir utgytt."

6 T 401: "Når forfølgelsesens storm virkelig bryter løs mot oss, vil de sanne får høre den sanne hyrdes røst. Selvfornektende anstrengelser vil bli gjort for å frelse de fortapte, og mange som har fart vill fra folden, vil komme tilbake og følge den store hyrde. . . .

Kristi kjærlighet, kjærlighet til brødrene, vil vitne overfor verden at vi har vært hos Jesus og lært av ham. Da vil den tredje engels budskap stige til et høyt rop, og hele jorden vil bli opplyst av Herrens herlighet."

BM 352-354: "Jeg så et stort lys hvile over dem, og de sluttet seg sammen for uforferdet å forkynne den tredje engels budskap. . . .

Guds herlighet hvilte over de tålmodige, ventende hellige og fryktløst gå de den siste høytidelige advarsel forkynte Babylons fall og oppfordret folk ti å gå ut fra henne for at de kunne unnfly hennes fryktelige skjebne.

...

Utrustet med kraft fra det høye og med sine ansikter opplyste og skinnende av hellig hengivenhet gikk Guds tjenere ut for å forkynne budskapet fra himmelen. Sjeler som var spredt omkring i de religiøse leirer, fulgte kallet og de utvalgte ble revet ut fra de falne kirkesamfunn liksom Lot ble revet ut av Sodoma før byen gikk til grunne."

MHK 347, 348: "Slik vil den tredje engels budskap bli forkynt. Når tiden kommer da det skal lyde med størst kraft, vil Herren bruke ringe redskaper og lede sinnet hos dem som helliger seg til hans tjeneste. Arbeiderne vil heller bli kvalifisert til gjerningen ved den Hellige Ånds salvelse enn ved undervisning i høyere skoler. Troens og bønnens menn vil bli drevet til å arbeide med hellig iver og å vitne om det ord Gud gir dem. Babylons synder vil bli åpenbart. De fryktelige følger av at borgerlige myndigheter håndhever kirkens påbud, spiritismens utbredelse, pave maktens listige, men hurtige fremgang - alt dette vil bli avslørt. Disse alvorlige advarsler vekker folket. Tusener på tusener som aldri før har hørt slike ord, vil lytte."

3 VM 167: "Så mektig kan Gud virke når mennesker lar seg beherske av hans Ånd."

Dette er den tid da menighetens virksomhet vil bli fullført i en herlig stråleglans som skal opplyse hele verden.

2 VM 283: "-Det klare lyset som med lynets fart fór mellom livs vesenene, fremstiller den hurtighet som skal prege dette verk når det til sist går fremad til fullendelse."

3 VM 257: "En rekke begivenheter kommer til å vise at Gud er situasjonens herre."

Rom. 9, 28: "For' sitt ord skal Herren utføre og hastig fullbyrde på jorden."

2 VM 299: "Budskapet om Kristi rettferdighet skal lyde fra den ene enden av jorden til den andre for å berede Herrens vei. Dette er Guds herlighet som avslutter den tredje engels virksomhet."

NT 65: "Kristi ord gjennom evangelieprofeten, ord som i bergprekenen ?are lyder på ny, gjelder oss i denne siste slekt: "Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens herlighet går opp over deg." ... Dersom du har vært vitne til skjønnet hos ham som utmerker seg fremfor ti tusen og som bare er godhet, og dersom din sjel er blitt opplyst av hans herlighet, så er dette det ord som Mesteren har sendt deg."

KL 415: "Denne verdens mørke skal opplyses av hans herlighets glans - av hans godhets, nådes og sannhets lys."

BM 354, 355: "Jeg ble vist frem til den tid da den tredje engels budskap blir avsluttet. Guds kraft hadde hvilt over hans folk. De hadde fullendt sin gjerning og var beredt for den prøvende stund som ventet dem. De hadde tatt imot senregnet, vederkvegelsen fra' Herrens åsyn, og det levende vitnesbyrd var blitt gjenoppvekket. Den siste store advarsel hadde lydt overalt, og den hadde oppirret og forbitret jordens beboere som ikke ville ta imot budskapet."

TM 445: "De som har seiret over verden, over kjødet og over djevelen, blir de utvalgte som skal motta den levende Guds segl."

7 BC 968: "Straks før vi begynte på den [trengselstiden], fikk vi alle sammen den levende Guds segl. Deretter så jeg at de fire engler slapp løs de fire vinder. Og jeg så hunger, pest og sverd, nasjon reise seg mot nasjon og hele verden var i forvirring."

MHK 351: "Den siste prøven er over. Alle som har valgt lydighet mot Guds bud, har fått den levende Guds segl. Da avslutter Jesus sin gjerning som mellommann i den himmelske helligdom."

Prøvetidens avslutning

BM 355-357: "Jeg så engler haste frem og tilbake i himmelen. En engel med et skriveredskap ved hoften kom tilbake fra jorden og meddelte Jesus at han hadde fullendt sin gjerning og at de hellige var telt opp og beseglet. Deretter sa Jeg Jesus, som hadde gjort tjeneste ved arken som inneholdt de ti bud, kaste røkelseskaret ned. Han løftet opp sine hender og sa med høy røst: "**Det er skjedd!**" Og hele englehæren la sine kroner av mens Jesus ga den høytidelige erklæring: "La den som gjør urett, fremdeles gjøre urett, og den urene fremdeles bli uren, og

den rettferdige fremdeles øve rettferdighet, og den hellige fremdeles bli helliggjort." ... Da Jesus forlot det Aller-helligste, ... ble jordens beboere innhyllt i mørke. Det var da ingen midler mellom syndige mennesker og en fortørnet Gud. ...

Derpå så jeg Jesus legge sine prestelige klær av og iføre seg sin kongedrakt. På hans hode var det mange kroner. En krone inni den andre. Omgitt av englehæren forlot han himmelen. Plagene var i ferd med å falle over jordens beboere. Noen anklaget Gud og forbannet ham. Andre ilt e av sted til Guds barn og tryglet om undervisning om hvordan de kunne unnfly hans straffedommer. Men de hellige hadde ikke noe å gi dem. Den siste tåre for syndere var felt, den siste inderlige bønn sendt opp, den siste byrde båret, den siste advarsel gitt. ... Med forferdelig tydelighet hørte de ordene: "For sent! For sent!"

Skal vi ikke nå gjøre det som tusener ville ønske de hadde gjort når plagene begynner å falle? Da blir det for sent å overgi seg betingelsesløst

og oppriktig be om en daglig åndens dåp.

Nå er tiden inne til å legge selvet til side og gjøre en hurtig beredelse for senregnet.

3 VM 168: "Hvorfor hungrer og tørster vi ikke etter Åndens gave, når den er det middel som vi kan få kraft igjennom? Hvorfor samtaler vi ikke om den, ber om den, preker om den?"

TM 64: "Hvorfor kaster vi oss ikke ned foran nådens trone som representanter for menigheten, og fra et sønderbrutt og sønderknust hjerte oppsender alvorlige bønner om at den Hellige Ånd må bli utgytt over oss fra det høye?"

COR 165: "Å, om vi som et folk ydmyket våre hjerter for Gud og bønnfalt ham om utgytelsen av den Hellige Ånd!"

TM 310, 223: "Innse hvert eneste øyeblikk at du må ha den Hellige Ånds nærvær."

"Vi trenger til å bli helliggjort ved den Hellige Ånd hver eneste time på dagen, ellers kan vi bli fanget av fienden og komme i fare."

Våra oppgave er ikke bare å fortsette i Herrens tjeneste og gjøre fremgang år etter år. Tiden er for lenge siden kommet da vi burde la Gud bruke oss til hurtig å fullføre sitt verk ved den Hellige Ånds mektige kraft.

3 VM 242: "Vi bør nå være besjelet av et dypt alvor."

Dette er en tid full av den største fare.

Det livsviktige behov - den siste menighets største behov - er ikke flere medlemmer, flere predikanter, flere penger eller bedre utstyr. Det største behov i dag er åndsfylte menn og kvinner.

Vi har store institusjoner.

Vi har det beste litteraturarbeid i verden. Vi har den beste organisasjonen.

Men skal vi kunne fullføre Guds verk, må vi daglig bli døpt på ny av den Hellige Ånd.

Hvem vil betingelsesløst gi etter for dette mektige kall i denne siste tid av jordens historie?

FARER FORAN

5 T .644: "Dersom Satan ikke kan holde sjelene bundet i likegyldighetens is, vil han prøve å puffe dem inn i fanatismens ild."

Faith I live By 140: "Ingen som påberoper seg hellighet, er i virkeligheten hellig. De som er innregistrert i de himmelske bøker som hellige, er ikke oppmerksomme på denne kjensgjerning, og de er de siste til å prale av sin egen godhet."

SL 7: "De som virkelig søker en fullkommen kristelig karakter, vil aldri nære den tanke at de er syndfrie. Kan hende deres liv er upåklagelig, kan hende de er levende representanter for sannheten som de har mottatt. Men jo mer de oppøver sitt sinn til å dvele ved Kristi karakter, desto nær mere kommer de hans guddommelige bilde, og desto klarere vil de oppdage dets rene fullkommenhet, og desto dypere vil de føle sine egne svaketer."

Vk. 58: "Jo mer du nærmer deg Jesus, desto mer mangelfull vil du se ut i dine egne øyne, fordi ditt syn blir klarere, og dine ufullkommenheter vil tre frem i åpenbar og tydelig motsetning til hans fullkomne vesen."

En Satans snare

GW 316: "Etter som enden nærmer seg, vil fienden virke med all sin makt for å bringe fanatisme inn blant oss."

3 VM 213, 214: "Falske teorier, iført lysets kledning, kommer til å bli fremholdt for Guds folk. På den måten vil Satan søke å lede endog de utvalgte vill hvis det er mulig."

7 BC 907: "Etter som vi nærmer oss endens tid, vil løgn i den grad bli blandet med sannhet at bare de som er ledet av Guds Hellige Ånd, vil bli i stand til å skjelne sannhet fra villfarelse."

TM 55: "Falske lærere kan nok gi skinn av å være meget ivrige for Guds sak, og kan hende de også bruker sine midler for å bringe sine teorier frem for verden og for menigheten. Men når de blander villfarelse med sannhet, er deres budskap bedragerisk og vil lede sjeler inn på for kjærte stier. Vi bør imøtegå dem og stå dem imot, ikke

fordi de er dårlige mennesker, men fordi de er falske lærere som prøver på å sette sannhetens stempel på løggen."

TM 61: "Gud har en menighet på jorden som består av hans utvalgte folk, som holder hans bud. Han fører an, ikke spredte utløpere, ikke en her og en der, men et folk."

De som støtter Satan ved å kritisere ledere eller legmenn i den siste menighet, ville gjøre vel i å betrakte det råd Herrens budbærer gir i følgende sitat:

2 VM 305: "Ikke noe annet her i verden er så kjært for Gud som hans menighet. Ikke noe annet vokter han med en slik nidkjær omhu. Ikke noe er så anstøtelig for Gud som en handling som skader innflytelsen av dem som utfører hans tjeneste. Han vil kreve til ansvar alle dem som støtter Satan i hans arbeid med å kritisere og skape motløshet."

8 T 36: "Vi må være besjelet av det dypeste alvor. Vi har ikke et øyeblikk å ødsle på kritikk og fordømmelse."

TM 156: "De som elsker Jesus, vil elske de sjeler han døde for.. Når sannheten er plantet i hjertet, vil den åpenbare Jesu kjærlighet og dens forvandlende kraft. Det som er frastøtende, bittert, kritisk og dominerende, er ikke av Kristus, men stammer fra Satan."

Tilbøyeligheten til å kritisere burde være et faresignal for oss, for når den Hellige Ånd renses og forvandler oss, vil våre hjerter bli fylt med kjærlighet til Gud og til våre brødre.

Mens det er sant at de fleste i den siste menighet er i en laodikeatilstand, og mange av dem vil bli rystet- ut, så er det likevel i menigheten en trofast gruppe som vil akte på Kristi, det sanndrue vitnes råd. De vil bli beredt for senregnet og ta del i forkynnelsen av budskapet med et høyt rop, og de vil bli beredt for forvandling.

Dette er den siste menighet. Gud vil ikke lede noen annen bevegelse. Når de trofaste forkynner budskapet med stor kraft under senregnet, vil en stor skare komme ut fra de falne kirkesamfunn, vitne for Mesteren og stå seirende sammen med de forløste på glasshavet.

Nå er tiden inne til å berede seg for senregnet. Og vi bør daglig huske på at dette beredelsesverk må finne sted under tidligregnet.

FLERE SITATER TIL ETTER TANKE

”BM 88-90: "Mine øyne ble nå vendt bort fra herligheten, og jeg ble henvist til levningen av Guds folk på jorden. Engelen sa til meg: "Vil dere unngå de syv siste plager? Vil dere gå inn i herligheten og nyte alt det som Gud har beredt dem som elsker ham og er villige til å lide for hans skyld? Hvis så er tilfellet, må dere dø for at dere kan leve. Gjør dere rede, gjør dere rede, gjør dere rede! Dere må ha en grundigere beredelse enn dere har nå. . . . Dere må ofre alt til Gud. Legg alt på hans alter dere selv, deres eiendom og alt som et levende offer. Å gå inn i herligheten krever alt. . . ."

Himmelen vil bli billig nok, selv om vi oppnår den gjennom lidelse. Vi må fornekte selvet hele tiden, daglig dø fra selvet, la Jesus alene komme til syne og stadig ha hans ære for øye. ... Engelen sa: "Fornekt selvet. Det haster.""

KH 291: "Vår fremtidige evige lykke avhenger av om vi har brakt vår menneskelighet med alle dens evner og krefter til lydighet mot Gud og under guddommens kontroll. ..."

Jesus ble menneske for at han kunne være en midler mellom mennesket og Gud. ... For at han i mennesket skulle gjenopprette det opprinnelige sinnelag som det gikk glipp av ved Satans listige fristelse i Eden. . . . Ved Jesus Kristus kan hvert eneste menneske seire."

1 SM 98: "Herren ønsker at hver eneste en av oss må være besjelet av det dypeste alvor."

5 T 267: "Be om at den Hellige Ånds mektige handlekraft, med all sin opphvende, styrkende og forvandlende kraft må falle som et elektrisk støt på den lamslåtte sjel, slik at hver eneste nerve må vibrere med nytt liv, at hele mennesket må bli gjenreist fra sin døde, jordiske, sanselige tilstand til åndelig friskhet. Således vil dere bli delaktige i den guddommelige natur etter å ha unnsloppet fordervelsen i denne verden med dens lyst. Dere vil da gjenspeile bildet av ham ved hvis sår dere er helbredet."

CH 138: "For å kunne bli renses og forbli rene må syvendedags adventistene ha den Hellige Ånd i sine hjerter og i sine hjem. Herren har opplyst meg om at når Israel av i dag ydmyker seg for ham, når de renses sjælens tempel for all urenhets, vil han høre deres bønner for de syke."

PK 148, 149: "I det hjertet som er renses og lutret, er alt forandret. Omdannelsen av karakteren er et vitnesbyrd for verden om at Kristus bor i hjertet. Guds Ånd skaper nytt liv i sjelen, tar tanker og ønsker til fange i lydighet mot Kristi vilje, og det innvortes menneske blir fornyet etter Guds bilde."

7 T 33: "Alt det apostlene utførte, må ethvert menighetsmedlem utføre i dag."

AL 30: "Daglig ba de om ny nåde så de kunne nå lenger frem mot fullkommenhetens mål. Ved tro på Gud og ved den Hellige Ånds påvirkning lærte selv de svakeste å utnytte det som var gitt dem, og bli helliget, renses og foredlet i sinn og hjerte. Og mens de i ydmykhet overga seg til den Hellige Ånds innflytelse og påvirkning, øste

de av Guddommens fylde og ble dannet etter det guddommelige bilde. ... Om alle var villige, ville alle bli fylt med Ånden:"

CH 437: "Når det menneskelige redskap overgir sin vilje til Guds vilje, vil den Hellige Ånd gjøre inntrykk på hjertene."

SLF 520: "I vår virksomhet er det ikke noe vi mer trenger til enn de praktiske følger av samfunn med Gud. Vi bør i vårt daglige liv vise at vi har fred og hvile i Frelseren. Hans fred i hjertet vil stråle ut av ansiktet.

Den vil gi stemmen en overbevisende kraft. Samfunnet med Gud vil foredle karakteren og livet. Menneskene vil kunne se på oss liksom på disiplene fordum at de har vært hos Jesus. Dette vil gi misjonsarbeideren en kraft som ikke noe annet kan gi, og denne kraft må han ikke gi fra seg. "

Ubegrensede muligheter

SH 160: "Den som elsker Kristus mest, vil utrette mest godt. Det er ingen grense for hvilken nytte den kan gjøre som ved å sette jeg'et til side gir den Hellige Ånd plass ta å virke på hans hjerte, og som lever et liv i udelt helligelse til Gud."

SLF 163: "Enhver som gir seg selv til Herrens tjeneste uten noe forbehold, gir han makt til å virke på ubegrensede resultater."

SE, JEG STÅR FOR DØREN OG BANKER

2 SM 57: "Den store synd hos dem som bekjenner seg til å være kristne, er den at de ikke åpner hjertet og tar imot den Hellige Ånd."

COR 146: "Dersom du åpner hjertedøren, vil Jesus fylle tomrommet med sin Ånds gave, og da kan du bli en levende forkynner i ditt hjem, i menigheten og i verden."

7 T 33: "Alt det apostlene gjorde, kan ethvert menighetsmedlem gjøre i dag. Og vi må arbeide med så meget større iver så vi kan få den Hellige Ånd i så meget større mål, fordi den økte ondskap i dag krever et mer avgjort kall til omvendelse. "

I denne tid da alle tings ende er nær, bør menighetens nidkjærhet endog overstige nidkjærheten som preget den første menighet. ... Burde ikke Guds kraft åpenbare seg enda mektigere i dag enn på apostlenes tid?"